

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2521/2024
07.11.2024.године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сава Стоиљковић, адвокат из ..., против туженог Завода за ургентну медицину из Ниша, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1081/2024 од 24.04.2024. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1081/2024 од 24.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1081/2024 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1809/2022 од 19.01.2024. године, ставовима првим и другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав и не производи правно дејство члан 2. Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима број ... од 22.05.2018. године, заведен под пословним бројем ... од 08.02.2021. године и бројем ... од 13.09.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1081/2024 од 24.04.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у споровима са истим или битно сличним чињеничним и правним основом. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.08.2022. године. Предмет спора је утврђење ништавости Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима, којима је тужиоцу промењен коефицијент за обрачун зараде од стране туженог послодавца.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду предмет спора, ревизија тужиоца није дозвољена јер се не ради о парници о заснивању, постојању или престанку радног односа код којих је ревизија увек дозвољена према члану 441. ЗПП, већ о спору ради утврђења ништавости Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима, којим је тужиоцу смањен коефицијент за обрачун зараде, без одређене вредности предмета спора у тужби и од стране првостепеног суда.

У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94, ...95/18), као вредност предмета спора узима се износ од 15.000,00 динара без обзира који је суд надлежан за решавање спора, применом члана 28. истог Закона.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради утврђења ништавости Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима у коме се као вредност предмета поступка узима износ од 15.000,00 динара применом члана 28. Закона о судским таксама, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**